

ŠE JE POSTNI ČAS

1. april: 1. petek: molitvena ura in križev pot. Molimo ga skupaj vsak petek v postnem času!

3. april: tiha nedelja: Ta dan se začne **RADIJSKI MISIJON** na radiu Ognjišče. In bo trajal do sobote, 9. aprila.

8. april: SPOVEDNI DAN V PESNICI. Ves dan češčenje Najsvetejšega. Zg. Kungota 15.-16. ure, Sp. Kungota 16.-17. ure.

9. april spokorno bogoslužje v naši cerkvi ob 18. uri in sv. maša.

9. april: ORATORIJSKI dan za otroke, od 9. – 14. ure. Delali bomo presmece.

10. april: cvetna nedelja Gospodovega trpljenja. Začetek velikega tedna.

OBREDI v	ZG. KUNGOTA	SP. KUNGOTA
CVETNA nedelja	7.00 in 10.30	9.00
veliki ČETRTEK	19.00	17.30
veliki PETEK	19.00	17.30
velika SOBOTA	20.00	18.00
VELIKA NOČ	7.00 in 10.30	9.00

VELIKI PETEK: edini dan v letu, ko ni sv. maše. Strogi post.

BLAGOSLOV JEDIL IN MOLITEV PRI BOŽJEM GROBU:

- ✚ Zg. Kungota: 10.00, 12.00, 14.00 in 16.00.
- ✚ Sp. Kungota: 11.00, 13.00 (Ribičev križ, 15.00).
- ✚ Ob 7. blagoslov ognja, 7.30 v Sp. Kungoti.

18. april: velikonočni ponedeljek, maše v Zg. K. ob 8.00, Sp. K. ob 9.30

24. april: bela nedelja – nedelja Božjega usmiljenja. Jezus Faustini Kovalski: "To je praznik Božjega usmiljenja, zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom svoj mir." Potrebujemo ga.

+++++

Župnijski urad Gor. sv. Kungota, spletna stran: www.zupnija-kungota.si
odgovarja župnik Ciril Kocbek, mobi 041 391 955, e-mail: kocbek.ciril@gmail.com

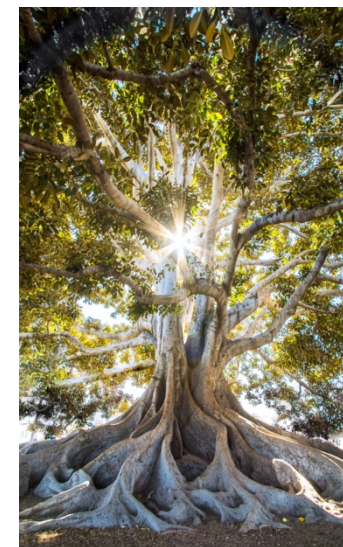
BOG NAS SPODBUJA IN OPOMINJA

»Ne sodite in ne boste sojeni.
Ne obsojajte in ne boste obsojeni.
Odpuščajte in vam bo odpuščeno.
Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno,
potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje.
S kakršno mero namreč merite,
s takšno se vam bo odmerilo.« Lk 6,37

Še teh 16 dni posta vzemimo resno. Za nas gre. Za našo življenjsko pot. Nebeški Oče nas vabi, da se obrnemo k njemu, mu prisluhnemo, pogledamo v svoje srce, kaj smo delali ali govorili narobe, s čim smo izdali njegovo ljubezen. Obžalujmo in se pokesajmo, očistimo svoje srce v iskreni spovedi in veliki prošnji, naj nam pomaga, da se poboljšamo. Če tega ne bomo storili, smo opravili samo zunanje dejanje, srce pa ostaja v grehu. Gospod vidi v srce, ničesar ne moremo skriti pred njim.

Klič nas, vabi nas. Rad bi nas objel in nas obdaril s svojo ljubeznijo, pogumom, tolažbo. Za nas je šel v trpljenje, v smrt, da bi zmogli svoje življenje živeti z njim.

Naj skozi naše srce sije Božja ljubezen!

"ODPUSTI NAM NAŠE DOLGE, KAKOR TUDI MI ODPUŠČAMO."

Ponotranjimo in posvojimo ta stavek očenaša, še posebej v tem postnem času, da bomo skupaj z Njim vse bolj zaživelimi polnost svobode in miru z vsemi in med vsemi.

Na prvi pogled nas besede tega stavka iz očenaša močno presenetijo: ali lahko prosimo Boga, naj izbrše naše grehe, kakor smo sami sposobni storiti drugim? Naša sposobnost za odpuščanje je vedno omejena, površna in polna pogojev. Če bi Bog ravnal z nami po naši meri, bi to bila prava obsodba!

»Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.«

Vendar so to pomembne besede, ki izražajo predvsem našo zavest, da smo potrebni Božjega odpuščanja. Jezus sam jih je izročil učencem, torej vsem krščenim, da bi se z njimi s preprostim srcem lahko obračali na Očeta.

Šele potem, ko smo pri krstu sprejeli ta Božji dar, njegovo brezmejno ljubezen, lahko Očeta prosimo za milost, da bi dan za dnem z velikodušnim srcem odpuščali bratom in sestram, kakor tudi On odpušča nam.

Vsako odpuščanje je svobodna in zavestna odločitev, ki jo je treba vedno ponižno obnavljati. Nikoli ne postane navada, temveč je to zahtevna pot, za katero nam Jezus naroča, naj vsak dan molimo kakor za kruh.

»Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.«

Kolikokrat so nas lahko ljudje, s katerimi živimo v družini, v soseščini, na delovnem mestu ali pri študiju, žalili in nam je težko imeti do njih naklonjen odnos! Kaj naj storimo? Prav tedaj lahko prosimo za milost, da bi posnemali Očeta, ki nam po kesanju odpušča, da bi tudi mi odpustili.

Mojo sposobnost za odpuščanje podpira ljubezen drugih. Morda se nisem dovolj potrudil, da bi se drugi čutil sprejetega in razumljenega ... Začnimo vsakič znova, vedoč, da Bog ne le odpusti, ampak pozabi: to je mera, ki jo zahteva tudi od nas.

Zjutraj, ko vstanemo, naj bo v našem srcu popolno odpuščanje, z ljubeznijo, ki vse pokrije in zna sprejeti drugega takšnega, kakršen je, z njegovimi omejenostmi, s težavami, prav kakor bi storila mati svojemu otroku.

(Letizia Magri – Beseda življenja)

SINODA V NAŠI ŽUPNIJI

Jezus nas je s svojim naukom vse kristjane povezal v Cerkev in ta Cerkev je živa, je občestvo, je čudovit mozaik, v katerem ima čisto vsak izmed nas svoje mesto ter možnost in poslanstvo, da naredi sliko lepšo in boljšo. Hkrati vemo, da Cerkev na tem svetu ni popolna, v njej smo ljudje, ki v svoji nepopolnosti delamo napake – povzročamo rane, ki bolijo. Naj nas danes ne držijo na različnih bregovih, v zagrenjenosti. Imamo možnost, da gremo skupaj naprej. In na tej poti nismo sami; v naši krajevni, slovenski in vesoljni Cerkvi je z nami Bog, Sveti Duh, ki celi rane, ki z nami gradi novo Cerkev, ki nas potrpežljivo spremlja in vodi. Izročimo mu to naše srečanje, naše poslušanje, razmišljanje, pogovor ter smer za našo krajevno in skupno Cerkev.

V Cerkvi in družbi smo drug ob drugem na isti poti: nekateri hodimo bolj skupaj, drugi so morda nekoliko bolj oddaljeni. Kako močna je po vašem mnenju skušnjava, da bi razmišljali v smislu »naši«/«vaši».

Kako župljani spodbujamo medsebojno povezanost in tako gradimo živo občestvo?

Za nas kristjane, gradnike Cerkve, je aktivna drža za skupno dobro, za boljši svet obveza. Jezus nas na več mestih vabi: pojdi in naredi to. Nikoli ne pravi: počakaj, da naredi kdo drug.

SINODALNI POGOVORI

Do sedaj smo pri nas opravili sinodalne pogovore s skupino Karitas, z molivci za duhovne poklice, z bralci beril in z delom ŽPS, kolikor se jih je odzvalo na povabilo. Kar nekaj lepih pohval je bilo na delo v župniji do sedaj, prav tako kar precej kritičnih pripomb oz. ovire za uspešnejše pastoralno delo. Veselijo me predlogi za izboljšanje, da bi bila naša cerkev še bolj naša, še bolj po naših pričakovanjih.

Na polici v predverju so že dolgo pripravljena vprašanja za vse v naši župniji, da bi tako imeli vsi možnost prispevati svoje mnenje. Prosim, vzemite jih, napišite svoje mnenje in oddajte. Naj se sliši tudi vaš glas!